

ήλικίας έχουν νὰ γυρέψουν καὶ αὐτὰ τὸ μερδικόν τος ἀπὲ τὸ πούρ / κὶ τῆς μάνας τος ὥσάν παιδίαν τῆς καὶ αὐτὰ καὶ δώνω τος τὸ ἀβίζον νὰ τὸ ξεύρου διὰ πᾶσαν καιρὸν φανερώνοντάς / τος τον μὲ τὴν μπαροῦσαν κολλημένη εἰς τοὺς φανεροὺς τόπους καὶ συνηθισμένους τῆς Ἀξίας καὶ βαλμένο εἰς τὴν φανερὴ / νοταρία τοῦ Μηνιάτη διὰ νὰ φαίνεται εἰς κάθε καὶ καὶ τῆς χρείας πὼς τοὺς ἐβιζάρησαν νὰ μὴ βρίσκου πρόφασιν.

/ ἐγράφτην ἐδῶν ἐνμπροσθεν ἢ ἄνωθεν καὶ μὲ τίς μάρτυρες καὶ ἐντεσπενιάρουμε τὸ ἄνωθεν.

744

Μαρτυρία

φ. 398^v

/ Φ 434

Ἑβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 30/ ἐν τῇ Ναξίᾳ ἐνεφανίστην εἰς [τὴν μπαρρησία] / κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ὁ μισέρ Νικολὸς Μπάνκαλος ὁ ὁποῖος λέγει [.....] / φερε ὁ μισέρ Κωνσταντῆς Τζαμενοῦκος ἓνα μαντάδον ἀπὸ τοῦ ἀφέντη τοῦ Ρετούρη τ[] / πέρσυν τὸ Μάη τὸ ὁποῖο μαντάδον τοῦ τὸ ἔδωσεν ὁ ἀξάδελφός του ὁ Γιαννάκης ὁ Τζαμε[νοῦ] / κος / ἀπὸ τὴν / Τῆνο / νὰ ἔλθην ἐδῶ εἰς τὴ Ναξία νὰ τὸ διαβάσῃν τοῦ ἄνωθεν μισέρ Νικολοῦ καὶ ἐκομετέριζε [τὸ ἐ] / κεῖνο μαντάδον τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ τόπου μας νὰ τὸν ἐβάλου εἰσὲ ποσσέσον στὸ πρᾶμα τοῦ [ἄ] / νωθεν μισέρ Νικολοῦ ὅπου ἔχει ἀπὸ τοῦ πεθεροῦ του εἰς τὸ μέρος τοῦ Ἀγερσανιοῦ τὸ ὁποῖο πρᾶ / μα τὸ εἶχεν πάλι ὁ πεθερός του ὁ ποτὲ μαστρὸ Νικόλας Κυνηγὸς ἀγορὰ ἀπὸ τὸν μπα[τέ] / ραν τοῦ ἄνωθεν Γιαννάκη τὸν μποτὲ μαστρὸ Νιονῆ καὶ ἀπὸ τὴν ἀδελφήν του ὁ ὁποῖος ἄν[ωθεν] / μισέρ Νικολὸς κατὰ τὸν μαντάδον ἐμπιδίρισεν καὶ ἔφηκε τὸ λεγόμενον πρᾶμα εἰς τὰ χέρια / τοῦ ἄνωθεν μισέρ Κωνσταντῆν ὡς ἐπίτροπον ὅπου τὸν εἶχεν ὁ ἀξάδελφός του ὁ ἄνωθεν Γιαννάκης / καὶ ἔτзин ἐπγασεν τὸ ἐκεῖνον πρᾶμα καὶ ἐκράτειέν το καὶ ἐπῆρεν καὶ τὴν νιτράδαν του ὡς λέγειν ἡγου τὸ / κρασὶν ὅπου ἤκαμε καὶ μετέπειτα ἦρθεν ἐδῶν εἰς τὴ Ναξία ὁ ἄνωθεν Γιαννάκης καὶ ἐν / νταμώθην μὲ τὸν ἴδιον μισέρ Νικολὸ καὶ λέγει του ὁ μισέρ Νικολὸς πέ μου Γιαννάκη διατὶν ἐπιά / σετε τὸ πρᾶμα μου καὶ βαστᾶτε τον ἐσένα τὸ πρᾶμα σου τὸ βαστοῦσιν ἄλλοι τὸ γονικό σας ὅπου τῶκα / με ὁ πατέρα σου ἀλλαξία μὲ τὸ δικό μου ἵντά χω ἐγὼ νὰ κάμων ἄμε πιάσ' τὸ γονικό σου ὅχιν τὸ / ἐδικό μου. Ὅθεν θεωρώντας αὐτὸς / μισέρ Γιαννάκης /

τὸ δίκαιον καὶ γροικώντας τῇ συνείδησίν του πὼς δὲν εἶναι τῆς δικαί / οσύνης νὰ
ἔχην τὸ ξένο πρᾶμα τοῦ εἶπε τοῦ μισερ Νικολοῦ ἅμε νᾶχης πάλι τὸ πρᾶμα σου
κα / θὼς τὸ εἶχες καὶ ἀπὸ τὸ πρῶτον καὶ ἐγὼν δὲν πρετεντέρω πλέα τίποτας ἀπὸ
λόγου σου λέγει του ὁ μισερ Νικο / λὸς κ' ἐδὰ παρακαλῶ σεν ἔλα νὰ πᾶμε στοῦ νου-
δάρου νὰ μοῦ τὸ βάλῃς διὰ γράφου ἐκεῖνος λέγειν / ἐπηλογήθην καὶ εἶπεν του ἐγὼ
θωρεῖς στέκων νὰ μπαρκαριστῶν νὰ μισέψων καὶ δὲν μπορῶν νὰ / ἔλθων μὰ ἄς
εἶναι μάρτυρες ἐτοῦτοι ὅπου εὐρίσκονται ἐδῶν πὼς ἅμε νᾶχης τὸ πρᾶμα σου ὡς /
καθὼς τὸ εἶχες ἀπὸνα πρῶτον. Λοιπὸν ὁ αὐτὸς μισερ Νικολὸς ἔφερεν / τὴν σή-
μερον / τοὺς ἴδιους μάρτυρες ὁ / ποὺ ἐτύχασιν ἐτότες ἐκεῖ καὶ μαρτυροῦν καὶ λέσιν
ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν τος καὶ εἰς φόβον Θεοῦ πὼς πὼς ἔτ'ζι / τοῦ ἐγροικήσασιν καὶ
εἶπε τοῦ μισερ Νικολοῦ ἅμε νᾶχης τὸ πρᾶμα σου ὡς καθὼς τῶχες πάντα ἐπειδὴν
καὶ / νὰ μὴν εἶναι τὸ πρᾶμα σου ὡσὰν μοῦ ἐλέγασιν καὶ νὰ τὸ χαροῦν τὰ παιδία σου
οἱ ὅποιοι μάρτυρες ἀπογρά / φουν κάτωθεν ὑπὸ χειρός τος ὅσοιν ἔχου γράμματα
καὶ ὅσοιν δὲν ἔχουν θέλει βάλου ἄλλους νὰ γράψου διὰ λόγου τος.

/ — Κωσταντῆς Μπάφος μάρτυρας τὰ ἄνωθε. —

/ — Γιώργης Γαλάτες μαρτυρᾷ ὡς ἄνωθε καὶ διὰ νὰ μὴ γράφῃ ἔγραψα ἐγὼ Δημή-
τρης Κυνηγὸς / διὰ λόγου του —

/ — Μιχέλης Κωβαῖο μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

745*

/ μαρτυρία Λιανοῦ Γεμα / λιάρη διὰ τὴν ἐλαία / τοῦ περιβολιοῦ τοῦ ἀφ / ἑντη
γερομονάχου Κω / βαίου στὰ 1687 Φ 403

746

Ἀντιρρήσεις γιὰ τὴν διάθεση προικῶων

φ. 399^γ

/ Ἐβ[[α]]γαλμένο Φ 435

/ [+ 1688 ἐν μηνί Ἰουνίου 30 / τὴν σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησία

* Τὸ κείμενο αὐτὸ εἶναι γραμμένο σὲ μικρὸ τεμάχιο χάρτου ποὺ παρεντίθεται στὰ φύλλα 398, 399 καὶ ἀφορᾷ τὴν πράξιν ὑπ' ἀρ. 704.

